

பாவம் மக்கள்

சிற்பி வெளியீடு

“அந்தக் கல்வறைகள் பேசுவது
இந்தக் கயவர்களுக்கு,
புரியுதேயில்லை.
ஆதலால், நானோய கல்வறைகள்
சற்று பேசுவேண்டியுள்ளது.”

ஓரு கணம்...

நெஞ்சக் குழிக்குள்
எரியும் நெருப்புத் துண்டங்கள்
என்னக் குவியல்களாய்
எழுத்து வடிவில்.....

தமிழ் ஈழம் தலைகுனிகிறது.
தத்துவ வித்தகன் தஞ்சம் தேடுகிறான்
தன் சொந்தக் கருத்துக்கள்
காலில் மிதிபடும் நிலைகண்டு.

வெற்றுக் காகிதங்களில் டூசிடும்
சிவப்பு மை கண்டு
உண்மைச் சாயத்தை
உணர்த்திட எழுந்தோம்.

இது சதியல்ல.....
 சிவர் கூறுவார்கள் வாசித்தபின்
 இது சி. ஐ. ஏ; மொசாத்.....
 இன்னும் பற்பல.

அப்படி எதுவுமேயில்லை.
 “ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடு.....
 எண்ணத்துள்ளிகளாய்
 சிந்திடும் கவிதைகளாய்.
 இதில் உள்ளது உங்களை
 உறக்கத்தினின்று எழுப்பவே.

வெற்றுக் காகிதங்கள்
 வீணார்கள் விளையாட்டு--என்று
 சொல்வீர்களாயின்.....
 நாங்கள் பரிதாபப்படுகிறோம்.
 உங்கள் அறியாத நிலைகள் டு.
 விமர்சிக்கிறோம்
 என்னக் குவியல்களாய்.
 போர்த்திருக்கும் போனி வேசம்
 கலைவதற்காய்.

சுற்றே உலகத்தை நோக்குவதற்காய்.
 சிந்தித்து தெளிந்து
 முற்போக்குப் பாதையில் போராட்டத்தை
 முன்னெடுக்கவே இந்த
ஆற்றாமையின் வெளிப்பாடுகள்

திருமலையில், வவுனியாவில்
 எல்லையெங்கும் மரண ஒலங்கள்.
 இங்கு எம் உள்ளத்தில்

ஊனம் ரணங்கள்
ரணத்தின் வேதனை
உலைப் பிழிகிறது

ஒரு புறம் புரியாதவர்
ஒன்றுமே தெரியாதவர்
தெரிய வேண்டு மெனவும்
சிந்தியாதவர்

மறுபுறம் மரணங்கள்
இரண்டையும் உணர்ந்து
ரணராதவர்களுக்கு உணர்த்திடவே
உள்ளத்து ஊனம் ரணங்களிலி நுந்து
உங்கள் கரங்களில்
பாவும் மக்கள்.

“...வரலாறு தோற்பதில்லை”

கால நியதியின் மாறுதல்
இந்தக் குட்டித் திலிலும்--அது
நிகழ்ந்தது.

எவருமே எதிர் பார்த்திருக்காத மாறுதல்
காலம் காலமாக அடக்கப்பட்டவர்கள்
இனம் தினம் நசுக்கப்பட்டவர்கள்.
ஒருக்கு முறை விலங்கை
உடைத்தெறியப் புறப்பட்டார்கள்
அநுபவமில்லாதவர்கள் விளைவுகளை
அநுபவமாக்கினார்கள்

அதில் சிலர்;
ஆயதங்கள் ! ஆயதங்கள் ! ஆயதங்கள் !!!
விளைந்தது யூனெல், 83

பார்த்திருந்து வளை விரித்தது
 முதலாளித்துவம்.
 பயிற்சிகள்! ஆயுதங்கள்!! புகவிடங்கள்!!
 வெற்று மார்ச்சியம் பேசியவர்கள்
 பூசினார்கள் சோசலிச மூலாம்.
 ஆரம்பக்கள்;
 மக்கள் அறியாதிருந்த போது
 போராளிகள் சக தோழர்களால்
 படுகொண்டன.
 பின் வெளிப்படையாக
 இறை உழை, தேவன், மனோ மாஸ...-

அறியாது பல தோழர்கள் புதைக்கப்பட்டனர்.
 விரக்தியற்றனர் விலரைந்தோடினர்;
 பலர் களத்தை விட்டு.
 சிலர் மண்ணோடாயினும்
 “உண்மை வெல்லட்டும்”
 என்று டுண்டனர் போர்க்கோலம்.

வினைவு
 ‘புதியதோர் உலகம்’, ‘தீபபொறி’...
 பொறுக்குமா முதலாளி வர்க்கம்?
 நகுக்க எடுத்தனர் முயற்சிகள்
 பலன் சிலரைக் காணவில்லை.

இது மட்டுமா?
 இனவெறியின் போலிமுகத்திறை
 களையப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம்

ஓ... அந்த அனுரதபூரம்.
ஆயுதமேந்திய அரைகுறைகளால்
அறுக்கப்பட்டனர் அப்பாவி மக்கள்
தென்திசையில்.

போராட்டத்தை அடகு வைத்தார்கள் என்று
மற்றவர்களைச் சுட்டி
மீள முடியாத படுகுழிக்குள்
ஸழ விடுதலையைத் தள்ளினான்
'மானமுள்ள தமிழன்'.

அராஜக வாதிகள்
ஸழமெங்கும்
கொள்ளை, கொணல், கடத்தல்.
தனிநபர் செய்தால்
'யின் கம்பம்.....'
இயக்கங்களாயின்
விடுதலைத் தயாரிப்பு?
விளங்காது கலங்கலுற்றனர்
தமிழ் மக்கள்.

ஒன்றும் புரியவில்லை
எதுவுமே தெரியவில்லை.
தெரியவும் விடவில்லை-இயக்கங்கள்.
எங்கே, எங்கே? எப்போது, எப்போது?
எதுவுமே தெரியாமல்
எதுவுமே புரியாது
அற்ப ஆசைகளை நெஞ்சில் புதைத்து
நப்பாசையுடன் நோக்கலுற்றர்
பேச்சு வார்த்தை.

ஒ... ஈழம் சகதிக்குள்.
 தாவாழியாது எழுச்சி கொண்டவர்களுள்
 காணவில்லை சிலரே.
 சிலர் மறுபடியும் கைகட்டி விட்டனர்.
 சிலர் நெஞ்சக் குழ்க்குள்
 நெருப்புத்துண்டங்கள்.
 கக்கினர். கக்குகின்றனர்.
 இறுதியில் அதுவே அவர்களின்
 முடிவென உணர்ந்த பின்பும்
 மூலாம் பூசபவர்களின் முகத்தினர
 கிழிக்க.....

சிங்கவ சிதைவுகளில்
 சிவப்பு மலர் தேடப் புறப்பட்டவர்களுக்கு
 சொந்தக் கரங்களை ஒடுக்க முனைபவர்களுக்கு
 ஒன்று சொல்வோம்
 மனிதர்கள் தோற்கலாம்
 “வரலாறு தோற்பதில்லை”

‘தென்கிசைத் தோழனுக்கு..’

அன்பு தோழி!
கவிநுறு மதியமொன்றில்
கடைதனில் பொருட்கள் வாங்கி
வீடுதனை நோக்கிச் சென்ற போது
விளம்பினர் ஓர் சேதி
அநுரத புரத்தில் இருந்தாரு...
நான் முதலில் நம்பவில்லை, ஆயினும்
தெரியும் இவர்கள் செய்வாரென.

தன்னின ததுள்ளேயே இன்று
கொள்ளவை, கொலை, கடத்தல்.
அறிந்தும் தெரிந்திருந்தும்
அறியாதது போல் மறைக்கிறோம்
நாங்கள்.

ஆயுதங்கள் எதற்காகவென
புரியாத கூட்டத்தின்
அட்டகாசத்தை தாங்காது.

தோழி!
இங்கே நாங்கள் சிவர்
விழித்திருக்கிறோம்.

ஆம் தோழி!
இங்கேயும் உங்கள் நண்பர்கள்
மெளனித்திருக்கிறோம்.
காரணம் உனக்கும் புரியும்.
ந் அந்த மெளனத்தை தவறாகப்
புரியக் கூடாதென்று வரைகிறேன்
இம் மடல்.

ஒருக்கப்பட்டவர் பொங்கி எழுந்தனர்
அதை நசக்க எழுந்தது
முதலாளி வர்க்கம்.

ஏன்? எதற்கு என்று தெரியாமல்
எந்த வைக்கப்பட்டது ஆயுதம்.
விளைவு அனுரதபுரம் மட்டுமா?
வெற்று வார்த்தைகளுக்கும்
சிவப்புச் சாயம் பூசுபவர்கள்
தேடுகிறார்கள் வர்க்கப்புரட்சிக்கு
சிங்கள ரத்தம்.

ஒருங்கே குரல் கொடுப்போம்
நாம் இணைந்து உலகெங்கும் அதிர

புரியாது செயல் புரிபவர்க்கு
 "உங்கள் பாணசயில் ஆயுதங்கள்
 புனிதமானவை தான். — அவை
 எவருக்கெதிராக என்று
 இங்கள்டு பாலிக்கப்படும் போது தான்"

அட்டைகளில் சொற்களில்
 சிவப்பு சாயம் பூசி
 'மார்க்கின் மைந்தர்கள் நாம்--என
 மார்த்தடினால் மட்டும் வந்துவிடாது
 மானிடவிடுதலை.'

"மக்கள் விடுதலையை வென்றெடுக்க
 அழிப்புகளை நிறுத்தி அணிதிரஞ்கள்
 சரியான திசையில்."

“நாங்கள் பிதாப்படுகிறோம்...”

அத்தனை இழப்புக்கள் தொடரினும்
 சிந்திய குருதித் துளிகளால்
 செம்மலர் எழுந்தே சிரிக்கும்
 சுதிரவக் சுதிர்களால்
 பனித் துளிகள் அகல
 முச்சவிட நிமிர்ந்த செம்மலர்கள்
 முளையிலேயே கிள்ளப்படும் கொடுப்பை
 நிமிர்ந்து பார்க்குமுன் முறிச்சப்படும்
 மொட்டுக்கள்.

வரலாற்றுத் திசை நோக்க
 சற்றே விரித்த இதழ்கள்
 சிவக்குமுன் உதிரத் துளிகளால்
 மூல்லாம் சிவக்க

கொஞ்சிய மழலை கொடுரோய்ச்
சிதைபடும்--கொடுமையை எண்ணுமுன்.

இரத்தாற்றில் நீந்தி கரையைத்
தேடுமுன் தனியே கிடக்கும்--
தலை, மார்பு, கை.....

துடுப்பாய்ப் பயன்படுத்த முனையும் போது
எட்டிப்பிடிக்க தன்கையில்லை
என்ற உண்மை உணர்வு
உறைத்திடும் போது.

சற்று முன் நிகழ்ந்த கொடுமை
படமாய் நெஞ்சில்.....

அதை நிகழ்த்தியவர்களின்
புத்தகங்களில் கொட்டை
எழுத்துக்களில்

.....எமக்கு எதிரிகளால்லர் ? !

மாக்சின் மெந்தர்கள் என்றும்,
தார்மீகக் காவலர்கள் என்றும்,
மார்த்தடியவர்கள்

கண்முன்னால் மனைவியை, பிள்ளையை
சீரழித்த கொமையினை? !

“இங்கு அரசின் அக்கிரமங்களுக்கு
முடிவுகாண கரங்களை அவர்களோடு
இணைத்து உயர்த்துவோம்.”

என்று கூறியவர்களை? !

நாங்கள் பரிதாபப்படுகிறோம்;
அவலங்களை எண்ணியல்ல

அதை நிகழ்த்தும்
அறியாதவர் நிலைகண்டு.

பசுடைகளாய் தாம் பயன்படும்
நிலைபுரியாது குருரக்களிப்பில்
நிலைப்பவர்களுக்கு கூறுகிறோம்-
எத்தனை இழப்புகள் நோட்டினும்
சிந்திய குருதித் துளிகளால்
செம்மலர் எழுந்தே சிரிக்கும்.”

நாங்கள் பரிதாபப்படுகிறோம்
நீங்கள் நிகழ்த்தும் அவலங்களை ஏன் எனியால்ல
அதை நிகழ்த்தும் உங்கள் நிலைகண்டு

ஓ... அந்த அநூரதபூம்.

நுனிப்புல் மேய்ந்த மார்க்சியப்
பண்டிதங்கள் கூறுகிறார்கள்
தொழிலாளி, பாட்டாளி, வர்க்கம்
சொற்கள், எண்ணங்கள், செயல்வடிவங்கள்
தத்துவவித்தகணை தலை குனிய
வைக்கின்றன.
தன்னின த்துள்ளே ஏழ்மைச்
சகோதரனை, சக தொழனை
சமூகவிரோதி; உள்வாளி.....

வர்க்கப் போராட்டம் கூறியவர்கள்
வதைக்கின்றவர் வியர்வைச் சுவடுகளை.
அப்பாவிகள் அலறினர்
அந்த மதிய நேரத்தில்
கடையெங்கும், தெருவெங்கும்
வழுமைபோல் பரபரப்பான

அந்நேரம்.

வேட்டொலி கேட்டு ஓடினர்—சிலர்
கேட்டுமூடியுமன் மடிந்தனர்—பலர்
கணநோரத்தில்.

மடிந்துபோன மார்க்சின் சுவடுகளை;
எஞ்சிய எச்ச சொச்சங்களும்
அழிந்து போனதென போதிமரம் காட்டி
நின்றது தன்கண்ணத்தின் காயத்தில்.

ஓ... அந்த அனுரதபுரம்.

முடிந்ததா கலர்ப்புரட்சி காட்டுபவர்களில்
ஆட்டம். அவலங்கள் தொடர்ந்தன
மேனியெங்கும் குருதி வெள்ளம்
வழிந்தோட “மகே அம்மே!”
முடியவில்லை சாக
யுக வேதனைகள்
பாஷிச வெறியர்க் கெதிராய்
போர்முரச கொட்டியவர்கள்
கிழித்தனர் ஆடைகளை
புனிப்பரப்பில் வானமே ஆடையாக
ஆண், பெண், குழந்தைகள்.
உடம்பில் இரத்தம் ஊற்றெருத்தது.
அறுந்த உறுப்புக்கள், கொடுரச்சிதைவுகள்.

ஆடைகளால் மறைக்கப்பட்டவை
அருகிலிருந்த பியந்த துணியின்மேல்...
தப்பிய ஓர் மழலை பால் குடிக்கத்
தன் தாயின் மார்பைத்தேடியது
அங்கு இரத்தத்தில் நனைந்தது
ஆறியது தன் பசி.

‘உலகத்தில் பிறந்து இப்படியும் இருக்கிறதா’
 என அது நினைத்தது நெஞ்சம்
 கலங்குமுன் அதையும் கிளத்தனர் அவர்கள்

எல்லைகளில் அகதிகள்

ஓடினர் ஓடினர்

அம்மா! அம்மா!!

மறுபுறம் அரச்கர்களின் அவைகட்டு
 ஆற்றாது ஓடினர்.
 மண்ணொங்கும் வீயர்களைபோடு
 குருதியின் மணம்
 இனவேறுபாடின்றி இரத்தமும்
 சலந்ததங்கு.

உலகப் புரட்சியின் ஒரு பகுதி

ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த

மானுடவாதிகள்

திகைத்தனர், திடுக்கிட்டனர்.

... அந்த அழிவுகளால்;

நிதர்சனமாகுமென காத்திருந்த

இலட்சியங்கள்;

இப்போது தூரத்திலே, வெகுதோவைவிலே
 புள்ளியாய்...

நெருங்கலாமென துளிக் க்கிறது நப்பாஸை
 புரியாத பேதையர்க்கு புரியவைக்க

‘ஓ... அந்த அழிவுகள். அவை

எம் அழிவின் விளிம்புகள்

நிறுத்துங்கள் அதை.’

சாமத்துக் கோழிகள்.

போராட்டம், போராளிகள்.
 புரட்சி, விடுதலை.
 என ஒயாது வாய்க்காசாது
 கூவும் சாமத்துக் கோழிகள்.

வீடிவழை தவணாவிலை என்றும்
 நினைப்புக்கள்
 இதில் வியப்பென்னென்றால்
 விளைவதும் உண்ணாவென்றால்
 இல்லை.
 மக்களால், எம் மக்களால்--என
 ஒயாது, வாய் கூசாது கூவும்
 சாமத்துக் கோழிகள்.

போராளிகள் படுகொனவகள்
 போராட்டத்திற் கொவ்வாதேங

இயாது வாய் கூசாது கூவ
காமத்துக் கோழிகள்.

கல்லறைக்கு கணக்குக் கேட்டால்
கூசாது, வாய் பேசாது
மெல்லப் பொசுக்கிடும்
காமத்துக் கோழிகள்.

ஓ இவைதான் புரட்சிகர முன்னோடி கள்
விடிவது தன்னாலென என்னும்
காமத்துக் கோழிகள்.

விடுதலைப் பாதை.

கிடங்கு பள்ளம் தெருவெங்கும்
கல்லுத் தெரியும் பாலம் உடைந்த வீதியிலை
ஏ. கே. ஏந்தி ஏசிப்பறித்த வானில்
வீரசாகசங்கள் புரியும் எம் இளைஞர்க்கு
வரம்பிலா வீதிகள் தான் விடுதலைப் பாதையோ.

புரட்சி என எழுச்சி பொங்க
புலம்பிடும் புத்திரர்க்கு
விண்ணகத்து வீதியெல்லாம்
விடுதலைப் பாதையோ.

உன்நடக்கும் முரண்பாடுகள்
அத்தனையும் சீர்திருத்தி—நூய
புதிய பாதை காண்பவர்க்கு
மன் குழிதான் விடுதலைப் பாதையோ.

ஏதிருவில்லை பேசிடப் பேசி
 அந்தனைக்கும் முடிவுகாணா து
 ரமாந்த மக்களுக்கு
 உண்ணம் சொல்ல விழைபவர்க்கு
 என்னறையின் பாதைதான் விடுதலைப் பாதையோ

ஆபபடியே பாதைகளின் தூரங்களை
 ஆழங்கனை அளவிடாதிருக்கும்
 மக்கான் ஒன்று சொல்லவேன்
 ஏது நட்புபினும் எண்ணாதிருந்தோமாயிலு
 நம் அனைவருக்கும் பாதாளம் செல்லுப்
 பாதை விடுதலைப் பாதை

ப்ரவம் மக்கள்

வெரித்தாலில்.

“கழுதமிழ் அகதிகள துறருயிரும் குலையும் நம
அ.பி.சி யிலும் அதே பல்லவிதான்
ஏதா ஆது என்று எழுந்து சுற்றுத்தூரம்
வெளியில் சென்றோன்

கீஸல்ரூபகு யாழ்நகர் பேராக்கித்தான்
ஓ.....அப்பாடா என்ற நெரிசல்
ஸ்ஸ.....ஸ்ஸ.....அடாடா
நல்ல காலம் முத்தங்கொடுக்க வந்து
சுற்றுவிலகி புழுதிப்பாலம் மறைக்க
இடிபாது ஓய் வான்

“பிரதியன..... முறை முறை தத்தவார சிவா
இந்த பேராத்தின் இவைக்கு இப்பாடியோ.”

ஒட்டம் கடத்தின வான், கொள்ளையடிச்ச
உசல், சேர்த்த பவுண் காச இருக்குத்தானே
ஒருபக்கத்தாலும் விமோசனமில்லை.
தொடர்ந்தனர்.

‘பாவம் மக்கள்’ என்னி,
நான் மேலே நடந்தேன்.

மூக்கைத் துளைத்தது
‘கொலோன்’ வாசனை.
அருகே ஒரு ஜோடி.
‘டிஸ்கோ’ தோடு, ‘லூளி’ சாறி,
‘டெரிகாட்டன்’ சேர்ட் ‘கரா’ ஜீன்ஸ.....
‘வெரிதானில் கூறியபடி ஒன்றையும்
காணோம்.....’

சலங்கை ஒலி போன்று கேட்டது
சங்கிதச் சிரிப்பு.
கண்ணைக் கவரும் ‘மெக்ஷி’
ஙைகளிலே ‘வளையல்’
கால்களிலே ‘ஹூகில்ஸ்’
அங்கங்கள் இடையிடையே எட்டிப்பார்க்கும் ஒட்டங்க
ஒட்டை போட்ட சட்டைகள்.
பின்னால் ‘பாம்பே ஜீன்ஸ்’ சகிதம்
தாடி, தாடியற்ற நாகரீக இளைஞர்
கூட்டம் குலுங்கிச் சிரித்தபடி.....

பெருமுச்ச விட்டே திசையெல்லாம்
திரும்பிப்பார்த்தேன்
‘வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்’

சிருகில் இயக்கங்களின் சுவரோடு
களோடு எட்டிப்பார்த்தன.

‘தமிழ் மக்கள்’

உரிஸம கொண்டாடியிருந்தனர்
பல சுவரோட்டிகளில்.

“இயக்கங்களே

காணப்பட்டன.

மேலும் நடந்தேன் யோசித்துக்கொண்டு
“..... ஒழிகு..... வேண்டாம்”.

பார்த்தால் ஓர் ஊர்வலம் முன்னால்.

அருகிலிருந்தவரிடம் அலசிப்பார்த்தேன்.
...எதிர்ப்பு ஊர்வலமாம்.

இதுவென்ன? ரவுணில் அப்படியொரு
மாற்றமுமில்லை.

புதிதாய் முளைத்திருந்த
சில கட்டிடங்களைத் தவிர.

மின்கம்பங்களிடையே துணிகள் கயிறுகளில்
‘திறப்புவிழா’ காட்டிக்கொண்டிருந்தன.

இளக்களின் உரசல்கள் அதிகமாகவே
இப்போது
சந்தே நான் முட்டிவிட்டேன் ஒருவன்
மேல். முறைத்துப் பார்த்து முன்முனுத்துச்
சென்றவனைக் கவனித்தேன்.
இடுப்பிலோரு ‘வீக்கம்’

‘பாலம் ஏதோ கட்டியாக்கும்
முட்டியது நோகுதுபோல அதான்தான்
எதிக்கொண்டு போகுதுபோல’

அருகில் நின்றவர் சொன்னார்
“அதுகானும் ‘கிறஞெட்’ போறது
இயக்கப் பொடியன்”
நல்ல காலம்.

தினசரி ஒண்டு வாங்கினேவேல்
அதில் ‘உருக்கமான் பணிவான
வேங்குகோள்கள்’

ஓ வெயிதாளில் சொன்னது
ஒருவகையில் சரிதான்
பாவம் மக்கன்.

“சி.நி.பி. பஸ் ஓன்றையும் காமோர்ட்
மினிவான்களில் தானைக் கொடுத்து
சில்லறை கேட்டால் இப்ப ஒரு ரூபம்
கூடிப் போட்டுது.”
ஏறியமர்ந்த நான் கேட்ட வார்த்தை அது

இதேதெடா என்று பார்க்க
கையொரு பக்கம் கால் மறுபக்கம்
இரண்டிற்கும் நடுவில் இருவர்.
“பின்னுக்குப் போக்கோ”
கொண்டக்ரி கெட்டிச்காரன்.
பழனனந்து பேர் இருக்கவேண்டியு

வானில நூற்பத்தைத்து பேரென்றால்
ஈம்மாவா?

திடீரேன “சயிட் - சயிட்”.

முன்னாளோரு ‘கொண்டா’

பின்னாலோரு ‘டெலிக்கா’

‘பெடியன்’.

சற்றுத்தூரம் விரைந்து சென்றனமறு வான்

“அடுக்கடி பிட்டி”— சடின் பிறேக்.

“கண் மண் தெரியாமல் வாகணம்

ஒடினால் பிட்டியில்லாமல்

என்ன?”— அருகிலிருந்தவர்.

இறங்கி என் வேலைமுடித்து

ரவுணுக்கு மறுபடியும் வந்தேன்.

தனக்கூட்டம் ஒரு கம்பத்தைச் சுற்றி.

‘சமூக விரோதி’ உரிமை கோரப்படாது

கிடந்தது ஒன்று. இல்லைக் கிடந்தான்

ஒருவன்.

பாவம் மக்கள்

எனக்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்.

மறுபடியும் நன்றாய்ச் சுற்றிப் பார்த்தேன்

‘ரவுணில் அப்படியோரு மாற்றமுயில்லை.’

வனிதயர், வாலிபர் இவர்களுடன்

வயோதிபரும் நடக்கின்றார் குறுவென.

ஆனால் ஒன்று முன்போல் புத்தம் புது

பெபன்மகாரில் வாருவர்கள் இப்போது
பஸ்ஸிலில்

'கொண்டாவை' வீட்டில் வைத்துவிட்டு
'ஏசியாவில்'

ஏனென்று கேட்டால்

பொடியள் அண்டால் எடுத்துப் போடுவார்கள்.

..... ஓ டார்லிங்

குறைவில்லை யாழ்நகரிலே.

வழைமைபோல் எல்லாம் சி.ரி.பி. பஸ்ஸுகளும்
தவிர.

புத்தம் புது ஹோட்டல்கள் 'புரியாணி', 'பண்டா'
விளம்பரம் காட்டின.

எதுவுமே தெரியவில்லை வித்தியாசமாய்.

ஓ... பிளிசினிமா மூனை முடுக்கெல்லாம்,
மறந்துவிட்டேன் மாற்றத்தை.

பருத்த சேர்ட்டுடன் வர்ங்களிலும்,
கொண்டாக்களிலும் கைகளில்
சில பொருட்களுடன்
இளைஞர்கள் நகருக்குள்ளே.

அங்கு விடப் பரவுணில் அப்படியொரு
மாற்றமுமில்லை.

சுற்றிப் பார்க்க மற்றுமொரு காட்சி
அகப்பட்டது கண்களில்.

‘பிறகும் பூட்டான்னலயாம்’
 ‘இதொண்டும் சரிவராது பாருக்கோ’
 ‘கூட்டும் அலசியது அரசியல்பற்றி.

திம்புவில் நடக்கும் திருகுதாளம் பற்ற
 ஒன்றுமே தெரியாது அகப்பட்டதை
 அலசும் அவர்களுடல்
 ‘எறுகியரில் பெண்ட எடுக்கும்
 புரட்சி வீரர்கள்’ நிலை கண்டு
 கூறி ஒருவன் சென்றான்.
 “பாவம் மக்கள்”.

கேட்டு நான் செல்லும்போது
 ‘திருமலையில், வவுனியாவில் கன அழவாம்
 எதிரில் வந்த இருவரை மறித்து,
 விபரம் கேட்டேன்.

‘வங்கா புவத்’ கூறியதாம்.
 பன்னீராயிரம் சிங்களவர்
 பத்தரீயிரம் தமிழர் அகதிகள்.

‘... புரிசிறது வெரிதாளில்
 சொன்னது இதைத்தான்.

பூட்சி, விடுதலை என்ற சிகபடுக.
 கோஷங்கள் வெறுமையானதைப்பொல்வா
 சிநஞ்சினில் விம்மி ரவுணைச் சுற்றிப்
 பார்த்தேன்
 பாவம் மக்கள்.

புரியாது, தெளியாது செல்பவர்க்கா.....
இன்னை எத்தர்களால் பலிக்கடாவாக்கப்படும்
நக்கனுக்கா.....

உட்டு மொத்தமாய்,
பாவம் மக்கள்.

‘புதுப் புரட்சி’

புரட்சி, புரட்சி எனப் புலம்புவர்
எழுச்சி, எழுச்சி எனப் பிதற்றுவர் - இனிமேல்
புரட்சிகள் காற்றோடு காற்றாய்
நீரோடு நீராய்ப் போன பின்னர்
புதுப் புரட்சிக்காய் காத்திருக்கும்
கழத்து மாந்தர்.

வீதியெங்கும் புரட்சியின் நறுமணம்
பாதையெங்கும் புரட்சியின் கவடுகள்
கழவர் வாய்களிலே புரட்சியின் உச்சாட்டம்
இறுதியாய் புரட்சிகள்
காற்றோடு காற்றாய்
நீரோடு நீராய்ப் - போனபின்னே
புதுப்புரட்சிக்காய்க் காத்திருக்கும்
கழத்து மாந்தர்.

“....உங்களுக்காகவே”

வெல்லிக்கடையில்; வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டில்
குருதிமழையில் குளித்த அந்த செம்மலர்கள்,
வீலன்வித் தீயில் புடம் இட்டவர்களின்
வாரிசுகள் நடத்துகின்றன - இன்று
தங்காலை; வெல்லிக்கடையில்.....

திளத்துக்கப்பட்டவர்கள் ஜிரமனங்கொண்டு
உருத்தெழுந்தனர் — ‘உண்ணாவிரதம்’
ஆரிசில் ‘பொபி சாண்டஸ்’
சமுத்தின் ‘பொபி சாண்டஸ்’கள்
ஒருவர், இருவராக கொய்யப்பட்டவர்கள் போது
ஏனையோர் தொடர்கின்றனர்.
‘சாகும்பவரை உண்ணாவிரதம்’

‘உலகத் தோழிலாளர்களே! அறைக்குறிரார்கள்
குட்டிய சிறையில் புனித வேள்வி நடத்துவார்கள்

மானுட வாதிகளே எழுங்கள்!
மரித்தவர்கள், மரிக்கப்போகிறவர்கள் அவாக்னாக்காக
உலுத்தர்கள் சிலின் உதையும் செயலைப் போறுத்து
தம்மைப் புடமிடும் தோழர்களின்
நிலையை உணர்ந்து.....

கவுவோம் உலகதிர;
“பசித்த வயிற்றுடன் புசிக்கப் போகாது
வேகும் குடல்களால் உறுதி தளராது
பாவிச வெறியரால் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டு
பரிதாக்கும் தோழர்களே,

“நாம் இங்கு உங்களுக்காக
உங்களுக்காகவே.....”

எம்செயலை என்னி நகைப்பவர்
நினைகண்டு,
அவர்களுக்காய் பரிதாபப்படுகிறோம்
பாவம் அவர்கள்
புரியாதவர்களுக்கு புரியவைக்க
எழுகிறோம் நாங்கள்.

“நாம் இங்கு உங்களுக்காக
உங்களுக்காகவே”

எல்லைப் புறத்துக் கிராமங்கள் எரியும் நெருப்பில்...

ஏருத்துக்களின் குவியல்களை
படித்து முடித்த வேதனையில்
கண்களை மறைக்கும் நீர்த்திரையை
கண்டியெறிந்து, “இப்படியுமா.....?
என்னிடும் நண்பர்களே
நீங்கள் இப்படியேயிருந்தால்
இன்னும் எத்தனையோ இதுபோல
வேதனை சூழ்ந்த நெஞ்சத்திலுள்ள
நெருப்புக் குவியல்களின்
வெப்பம் தாங்காது
சொல்லி ஆறுதற்காய் மட்டுமல்லாது
பொல்லாக் கொடுமையை
முடிவுக்குள்ளாக்கவே.

'பாவம் மக்கள்' என்றெழுந்து
 எத்திசையில் நோக்கினாலும்
 யாழ் நகரில்
 ஆங்காங்கே மினி சினிமா
 கண்கவர் வண்ண ஆடைகளுடன்
 இளைஞர், யுவதிகள், வயோதிபர்
 உட்பட எதையுமே யோசியாது.

ஆனால் நம் எல்லைப்புறக் கிராமங்கள்
 'எரியும் நெருப்பில்' — இங்கு
 நம் நெஞ்சங்களோ ஏரிதனவில்.....
 வேதனை பிழ்கிறது நெஞ்சை
 'பாவம் மக்கள்'
 பரிதவித்து நாம் கேட்கிறோம்
 'யாரோ எவரோ எதையோ
 தருவார் என்றென்னி

காணிப்பிரச்சனை, எல்லைப்பிரச்சனை
 தீர்த்தால் போதும்' மலர்ந்திடும் ஈழமென்று
 இன்னும் விளகி நிற்கும் மக்களே!
 இங்கு நடப்பவை தெரியவில்லையா?
 இல்லை உங்களுக்கு உறைக்கவில்லையா?

நம் எல்லைப்புறத்துக் கிராமங்கள்
 'எரியும் நெருப்பில்' — அது மட்டுமா
 இங்கு நம் நெஞ்சங்களோ
 ஏரிதனவில்.

அடிப்படைப் பிரச்சனையை
 ஆண்வேரோடு கவனந்தெறிய

எழுந்த மான நடவடிக்கைகளை
அறவே நீக்கி காணுவோம் ‘புதுயுகம்’

எம்மக்கள் குரல்வளை நெரிக்கவரும்
கரங்களை அறுத்திடுவோம்
ஆட்டங்காணவினையும்
போராட்டத்திற்கு - எம்
கல்லறைகள் ஆகட்டும் அத்திவாரமாய்.

இனியாவது குறுகிய எண்ணங்களில்
குருட்டிச் சுகங்காணுவதை விடுத்து
எழுவோம். விடியலை நோக்கி
ஏனெனில்.....

நம் எல்லைப்புறத்துக் கிராமங்கள்
எரியும் நெருப்பில்
இங்கு நம் நெஞ்சங்களோ
எரிதனவில்.

பேராட்வோம்.... விழித்திருங்கள்

ஓ மக்களோ !
இன்னும் விழித்திருங்கள்
சிவப்பு முகமுடிகள்
புரட்சிக் கொடிகளுடன்
இன்னும் வருவார்கள்.

இனங்காணப்பட்டுவிட்ட
போலிவேடதாரிகளை
தூக்கியெறிந்துவிட்டோமென்று
எக்காளமிட்டுக்கொண்டு
உங்கள்
கால்களில் விழுந்து
மெல்ல நிமிர்ந்து

ஆடுபோப அவளைத்து
 ஏழந்து நின்று
 உங்கள்
 கழுத்தை நெரிக்கும்வரை
 காத்து நிற்காமல்
 இன்றே அவர்களை இனங்காமல்

ஓ மக்களோ !

விழிப்பாயிருங்கள்.
 நடந்த பாதையை
 திரும்பிப்பாருங்கள்.

எமது நிலத்தில்
 நடக்கும் கால்களில்
 சுடக்குவதெல்லாம்
 விடுதலைக்காய் சென்ற எப்
 புடன் பிறப்புகளின்
 எலும்புத் துண்டங்களும்
 அவர்களின் உயிர்பறித்த
 ஓம்மவரின்
 துப்பாக்கிக் குண்டுகளும் தான்

ஓ மக்களோ !

விழிப்பாயிருங்கள்
 சற்று நில்லுங்கள்
 சற்றிப்பாருங்கள்.

கழுதினி பட்டில்
 குருதிநீர் வடித்த

இவர்களைப் போலத்தான்
 ஹபரணையில், திருமலையில்
 அநாதபுரத்தில், வட்டுணியாவில்
 அவலச்சாவை அணைத்த
 அவர்களும் அப்பாவிகள் தான்.

அப்படியானால்
 அங்கிருந்து வந்த
 இந்தக் கொலைஞர்களுக்கும்
 இங்கிருந்து சென்ற
 அந்தக் கொலைஞர்களுக்கும்
 என்ன வித்தியாசம்?

ஓ மக்களோ !

விழிப்பாயிருங்கள்
 எமது வரலாற்றின்
 புதிய பக்கத்தில்
 மீண்டும், இங்கொரு
 மாசுபட்ட அத்தியாயம்
 மனமெடுக்கும் அவலத்தை
 அனுமதிக்கமாட்டோம்.

கரங்களை எழுப்பி
 குரல்களை உயர்த்தி
 ஓ மக்களோ !
 உரக்கப்பாடுவோம்

“தெற்கிலும் நமக்கு நன்பர்கள்
 வடக்கிலும் நமக்கு ஏதரிகள்”

எம்மினமரப்பினும்
 அந்நியனாயினும்.
 “நன்பரின் கரங்களை அணைப்போம்
 எதிரியின் குரல்வளை நெரிப்போம்”.

எம்மிடையே பட்டந்துவிட்ட
 துண்பக் களையை
 இலையாய்
 பூவாய்
 திளையாய்
 தண்டாய்
 ஓடிக் குழன்றத்
 அந்த வரலாற்றை மறப்போம்

அணைத்துத் தளைளையும்
 ஒருங்கே சேர்த்து
 வேரோடு மாய்க்க
 இளியொரு போராட்டம் தொடுப்போம்.

அடிமைக்குள் அடிமையிங்கே-நாம்
ஆகவே-போராட்டத்துள் ஒரு
போராட்டத்தையும்
புரட்சிக்குள் ஒரு புரட்சியையும்
செய்யவேண்டி வரலாறு
நிர்ப்பந்திக்கிறது”

முமின்தீர்
 அப்ப காலதிய முனை
 ப. பத்ரிகை
 No 322 ம 332
 கோவில் வதி
 நல்லூர்

“அம்மிடையே இன்னும் ஒரு
 கும்பல் எஞ்சியுள்ளது
 அது அவமானத்தை
 தின்றுகொண்டிருக்கிறது
 அவர்களின் பிடரியை
 நிமிர்த்துவோம்
 எதிர்ப்படும் ஒவ்வொரு கையையும்
 நக்கும் ஒருவனை
 எப்படி நம்மிடை
 விட்டு வைக்கலாம்.”
 — ஸ்ரீ ஆடியிலிருந்து—

Rs. 5. 00